

Rozsudek Vrchního soudu v Olomouci ze dne 12. 10. 2022, sp. zn. 5 To 9/2022, ECLI:CZ:VSOL:2022:5.TO.9.2022.1

Číslo: 16/2025

Právní věta:

Jako samostatný skutek a trestný čin přechovávání omamné a psychotropní látky a jedy podle § 284 tr. zákoníku nelze posoudit jednání pachatele, který část jím vyrobené omamné nebo psychotropní látky přechovává pro vlastní potřebu, zatímco další část poskytne jiné osobě. Takové jednání je součástí skutku, jímž naplnil zákonné znaky trestného činu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 tr. zákoníku.

Soud: Vrchní soud v Olomouci

Datum rozhodnutí: 12.10.2022

Spisová značka: 5 To 9/2022

Číslo rozhodnutí: 16

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy, Přechovávání omamné a psychotropní látky a jedy

Předpisy: § 283 tr. zákoníku
§ 284 tr. zákoníku

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Vrchní soud v Olomouci k odvolání státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně, obžalovaných V. K. st., V. K. ml., F. K. a matky obžalovaného V. K. ml., paní Š. K., částečně zrušil rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 2. 9. 2021, č. j. 50 T 8/2020-5841, a to ohledně obžalovaných P. K., J. K., M. P. a M. V. v celém rozsahu, ohledně obžalovaných V. K. ml., a F. K. ve výroku o trestech a ohledně obžalovaného V. K. st. ve výroku o trestu propadnutí věci, a nově rozhodl o vině a trestu obžalovaných P. K., J. K., M. P. a M. V. a o trestech obžalovaných V. K. ml., F. K. a V. K. st. Dále zamítl odvolání obžalovaného A. D. V ostatních výrocích ponechal napadený rozsudek nezměněný.

I.

Z výroku rozsudku soudu prvního stupně

1. Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne ze dne 2.9.2021, č. j. 50 T 8/2020-5841,

byli obžalovaní V. K., nar. XY (dále jen V. K. st.) a A. D. uznáni vinnými ze spáchání zvlášť závažného zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c), odst. 4 písm. b) tr. zákoníku, obžalovaný V. K., nar. XY (dále jen V. K. ml.) ze spáchání zvlášť závažného zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, obžalovaní P. K. a J. K. ze spáchání zvlášť závažného zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku a zločinu přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 1, odst. 4 tr. zákoníku, obžalovaný F. K. a již odsouzený M. S. ze spáchání zvlášť závažného zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, obžalovaní M. P. a M. V. ze spáchání zvlášť závažného zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) tr. zákoníku a zločinu přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 1, odst. 4 tr. zákoníku. Za to byl obžalovaný V. K. st. odsouzen podle § 283 odst. 4 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 14 let se zařazením pro jeho výkon do věznice se zvýšenou ostrahou, dále k peněžitému trestu v počtu 400 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 5.000 Kč, celkem tedy 2.000.000 Kč, k trestu propadnutí v rozsudku vyjmenovaných věcí včetně 42.948,6 g sušeného konopí, motorového vozidla, peněžní částky 40.600 Kč a 112,53425685 BTC. Obžalovaný A. D. byl odsouzen podle § 283 odst. 4 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 12 let a pro jeho výkon zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Vedle toho mu byl uložen peněžitý trest v počtu 300 denních sazeb, přičemž jedna denní sazba byla stanovena na 3.000 Kč, celkem tedy 900.000 Kč, dále i trest propadnutí v rozsudku vyjmenovaných věcí včetně 5.137,5 g sušeného konopí, peněžních částek 41.800 Kč, 1.449.000 Kč a 0,08593023 BTC. Obžalovaný V. K. ml. byl odsouzen podle § 283 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 8 let a pro jeho výkon zařazen do věznice s ostrahou. I jemu byl uložen peněžitý trest v počtu 100 denních sazeb po 2.000 Kč, tedy celkem 200.000 Kč, dále pak trest propadnutí ve výroku rozsudku uvedených věcí včetně 8.712,1 g sušeného konopí a peněžní částky 87.000 Kč. Obžalovaní P. K., J. K. a F. K. byli odsouzeni podle § 283 odst. 3 tr. zákoníku k (první dva úhrnnému) trestu odnětí svobody v trvání 8 let se zařazením pro jeho výkon do věznice s ostrahou a trestu propadnutí věci včetně jednotlivě určeného množství konopí. Obžalovaná M. P. byla odsouzena podle § 283 odst. 2 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 let s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu 5 let, propadnutí věci včetně 1.787,7 g sušených stonků konopí a 3.528 g sušeného konopí. Obžalovaný M. V. byl odsouzen také k podmíněnému trestu odnětí svobody podle § 283 odst. 2 tr. zákoníku v trvání 2 let se stanovením zkušební doby 4 let, dále k peněžitému trestu v počtu 40 denních sazeb po 500 Kč, celkem tedy 20.000 Kč a trestu propadnutí věci 4.143,7 g sušeného konopí, peněžní částky 34.500 Kč. Již odsouzenému M. S. byl podle § 283 odst. 3 tr. zákoníku uložen za použití § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu 5 let. Vedle toho byl i jemu uložen peněžitý trest v počtu 40 denních sazeb po 500 Kč, celkem tedy 20.000 Kč, trest propadnutí věci včetně stonků konopí a 3.728 g sušeného konopí. Obžalovaný V. K. ml. byl pro další jemu vytýkané jednání spočívající v neoprávněném přechovávání tablet omamné a psychotropní látky MDMA HCL, právně kvalifikované jako přečin přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku, zproštěn obžaloby, neboť nebylo prokázáno, že uvedený skutek spáchal. Tímto rozsudkem bylo ještě rozhodnuto o zabrání vnitřního obalového materiálu a 33,5 g sušeného konopí z poštovní zásilky.

Podle skutkových zjištění soudu prvního stupně se obžalovaný V. K. st. shora uvedeného trestné činu dopustil ve zkratce tím, že minimálně od měsíce ledna 2013 do 26.11.2018 ve spolupráci nejméně s obžalovanými A. D. a od února 2018 také s V. K. ml. shromažďoval toxikomansky využitelné sušené konopí a nabízel jej pod pseudonymem C. L. na specifických darknetových trzích, dále připravoval a odesílal konkrétní balíčky, jež byly takto objednány, a to vlastními silami či delegováním této činnosti

na obžalovaného syna V. K. ml., a inkasoval finanční částky, které odpovídaly požadované kupní ceně. Tímto způsobem prodal 126,046 kg konopí, z toho 96,851 kg pupenů konopí různých odrůd v souhrnu za 17.433.180 Kč a 29,195 kg rostlinného zbytku za 1.488.945 Kč. Obžalovaný A. D. organizoval pěstování toho toxikomansky využitelného konopí nejméně obžalovanými P. K., J. K., F. K., M. P., M. V. a již odsouzeným M. S., kterým dodával sazenice konopí. S těmito nelegálními pěstiteli se případně podílel na sklizení, zpracování, sušení konopí a i na jeho vakuovém balení, přičemž od těchto pěstitelů marihuany v celkovém množství nejméně 99,509 kg přebíral a za odměnu předával k další distribuci obžalovanému V. K. st. Obžalovaný V. K. ml. se zapojil do inkriminovaného jednání tím, že za odměnu od svého otce obžalovaného V. K. st. přebíral marihuany a potřebný obalový materiál s pokyny k vytvoření konkrétních zásilek, které v součtu o celkové hmotnosti 8,3 kg podal na různých místech Moravskoslezského kraje, Polska a Slovenska k doručení. Za účelem další takové distribuce přechovával ještě 8.761,55 g marihuany. Obžalovaní P. K., J. K., F. K. a M. V. v období let 2013 až 2018, M. P. v letech 2014 až 2018 a již odsouzený M. S. v období let 2017 a 2018 poté, co od spoluobžalovaného A. D. obdrželi sazenice konopí, toto u sebe na zahradě pěstovali, sami či společně s ním sklízeli, zpracovávali, sušili, případně i vakuově balili. Takto získanou marihuany v jim přičítaném rozsahu si částečně ponechali pro vlastní potřebu, částečně předali obžalovanému A. D. (nejméně obžalovaný M. V. a již odsouzený M. S. za finanční odměnu) za účelem distribuce další osobě.

II.

Podaná odvolání

2. Proti tomuto rozsudku podali odvolání státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně ve vztahu k obžalovaným P. K., J. K., M. P. a M. V., dále také obžalovaní V. K. st., A. D., V. K. ml., P. K., J. K. a F. K., a ve prospěch obžalovaného V. K. ml. pak i jeho matka Š. K.

Odvolání státního zástupce

3. Státní zástupce podal odvolání do výroku o vině i trestu, a to částečně ve prospěch a částečně v neprospěch obžalovaných P. K., J. K., M. P. a M. V. Při ztotožnění se se všemi skutkovými závěry nalézacího soudu o sklizení konopí, usušení a upravení jej do stadia tzv. marihuany těmito obžalovanými nesouhlasil s rozdělením popisu jim vytýkaného jednání ve výroku rozsudku oproti obžalobě a s použitou právní kvalifikací. Částečně ve prospěch zaměřil státní zástupce odvolání na to, že podle něj obžalovaní svým jednáním naplnili skutkovou podstatu pouze jednoho trestného činu. V neprospěch jej směřoval na to, že i konopí zmiňované soudem ve výrokové části rozsudku pod body II.1.2., II.2.2., II.4.2. a II.5.2. je nutno zahrnout pod kvalifikační znak § 283 tr. zákoníku. Namítl, že krajský soud nesprávně rozlišil, zda uvedené sušené konopí tito obžalovaní předali spoluobžalovanému A. D. nebo si jej ponechali pro vlastní potřebu. Rozvedl, že neoprávněné vypěstování rostlin konopí nebo jejich přechovávání pro vlastní potřebu v množství větším než malém může být trestným činem přechovávání omamné nebo psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 1 tr. zákoníku nebo nedovoleného pěstování rostlin obsahujících omamnou nebo psychotropní látku podle § 285 odst. 1 tr. zákoníku pouze tehdy, pokud pachatel dále nepoužije vypěstované rostliny k výrobě omamné nebo psychotropní látky ve smyslu § 283 odst. 1 tr. zákoníku. A právě vzhledem k tomu, že jednotliví obžalovaní P. K., J. K., M. P. a M. V. rostliny konopí sami nejen vypěstovali, ale také usušili a dále zpracovali, nelze to kvalifikovat jako trestný čin přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 tr. zákoníku. Soud měl proto toto dané jednání každého z těchto obžalovaných posoudit jako jedno jednání kvalifikované jen jako jeden trestný čin, a to nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku. Za to, že si takto zpracované konopí obžalovaní ponechali, nemohou být dále postiženi ve smyslu § 284 tr. zákoníku, neboť souběh těchto trestných činů je v daném případě vyloučen. Zastupující státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci v plném rozsahu setrval na tomto podaném odvolání.

4. Státní zástupce nevyužil možnosti písemně se vyjádřit k opravným prostředkům obžalovaných V. K. st., A. D., V. K. ml., P. K., J. K. a F. K., ani matky obžalovaného V. K. ml. Š. K. Před odvolacím soudem státní zástupce zdůraznil, že marihuana je drogou, přičemž zákonodárce je nerozlišil na měkké a tvrdé. Samotný rozdíl mezi jednotlivými drogami pak činí až jejich množství pro naplnění jednotlivého rozsahu, přičemž u marihuany je za velký rozsah považováno množství 10 kg, který byl u obžalovaného V. K. st. překročen více než 12x. V dalším označil argumenty použité ve zmíněných odvoláních za nezpůsobilé v požadovaném směru zvrátit rozhodnutí soudu prvního stupně.

5. Závěrem pak tento odvolatel navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. ř. zrušil ve výroku o vině i trestu vůči obžalovaným P. K., J. K., M. P. a M. V. a sám rozhodl o jejich uznání vinnými pro jednání popsané v obžalobě a toto kvalifikoval jako zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, a aby obžalovaným P. K. a J. K. byly uloženy tresty ve shodě s těmi uloženými soudem prvního stupně. Obžalované M. P. navrhl uložení trestu odnětí svobody na samé spodní hranici trestní sazby podle § 283 odst. 3 tr. zákoníku se zařazením podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku do věznice s ostrahou, spolu s trestem propadnutí věci tak, jak jej uložil nalézací soud. U obžalovaného M. V. shledal vzhledem k okolnostem případu a jeho poměrům na místě použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku a navrhl uložit mu trest odnětí svobody podmíněně odložený, avšak s maximální zkušební dobou s dohledem, dále pak peněžitý trest a trest propadnutí věci, jak uložil nalézací soud. Jako nedůvodná navrhl zamítnout odvolání obžalovaných A. D. a F. K. Nechal pak již na zvážení soudu částečné zrušení trestu propadnutí věci u obžalovaného V. K. st. ve vztahu k bitcoinům, a to z jeho podnětu a podnětu odvolání Š. K. Odvolání obžalovaného V. K. ml. navrhl zamítnout.

Odvolání obžalovaného V. K. st.

6. Opravný prostředek obžalovaného V. K. st. je zaměřen do výroků o vině a trestu. Obžalovaný poukázal na své přiznání, že od roku 2016 do roku 2018 poskytoval lidem prostřednictvím internetu konopí. Jeho cílem nebylo zbohatnout, ale poskytnout lék. Zajištěné bitcoiny koupil v roce 2012 za účelem investice. Namítl, že nebyl členem žádné organizované skupiny. Napadenému rozsudku vytkl vady spočívající v neúplnosti skutkových zjištění, v jejich nepřezkoumatelnosti, a že se nalézací soud nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Podle odvolatele jsou skutková zjištění nalézacího soudu nesprávná, neúplná, a v důsledku toho je rozsudek zatížen i vadou nesprávného právního posouzení věci. K tomu doplnil, že krajský soud se nevypořádal s důkazy, které svědčí v jeho prospěch, hodnotil nesprávně důkazy, na jejichž základě jej shledal vinným a nevypořádal se s jeho obhajobou. Vytkl rovněž, že nebyla respektována presumpce nevinny a z ní plynoucí princip *in dubio pro reo*. Dále namítl nepřiměřenou přísnost uloženého trestu, a že pro výroky o propadnutí věcí nebyly naplněny zákonné předpoklady mající základ ve skutkovém stavu věci, a že nebyly zkoumány podmínky pro zajištění těchto věcí v přípravném řízení včetně jejich vlastnictví. V doplnění odvolání se zaměřil na výrok o propadnutí věci týkající se virtuální měny z celého rozsahu toliko ve výši 12,84988472 BTC s tím, že nejsou jeho vlastnictvím, ale patří v jím přesně uvedených částkách synovi B. K., bývalé manželce Š. K. a manželu sestry (případně jí v rámci společného jmění manželů) bývalé manželky P. S. Podrobně rozvedl při předložení listinných dokladů legální původ finančních prostředků pro původní nákup, dobu i způsob získání bitcoinů pro B. K. ve výši 5,13048 BTC a 0,27424579 BTC, pro Š. K. ve výši 4,33643274 BTC, 1,38419481 BTC, 0,522 BTC, pro manžele P. a R. S. ve výši 1,22725 BTC. Namítl, že již v průběhu domovní prohlídky se k virtuální měně v původní zajištěné výši 12,85019812 BTC a trezoru spontánně vyjádřila Š. K., kdy uvedla, kdo je jejich majitelem. Tato bitcoinová peněženka, ve které se nacházela virtuální měna, byla nalezena v pokoji B. K. (nikoli tedy u obžalovaného V. K. ml.) v nemovitosti, se kterou on sám nemá nic společného. Poukázal na to, že již v počáteční fázi tohoto trestního řízení tak evidentně došlo ke smíchání bitcoinů zúčastněných osob s jeho zajištěnými bitcoiny a obžalovaného A. D. K tomu doplnil, že žádný

konkrétní důkaz nesvědčí o tom, že by zúčastněným osobám zajištěné bitcoiny měly být nástrojem nebo výnosem předmětné trestné činnosti. V dalším doplnění odvolání namítl jednak porušení zásady uvedené v § 2 odst. 6 tr. ř. při hodnocení důkazů, jednak procesní vady. Ty spatřoval pro uložený trest odnětí svobody a peněžitý trest v nezhodnocení okolností případu, v neúplném zjištění jeho poměrů jako pachatele, nezohlednění délky soudního řízení a doby uplynulší od spáchání skutku, a dále pak i ve vyloučení aplikace ustanovení § 58 tr. zákoníku. Absenci zákonnosti úkonů dozorcího státního zastupitelství v přípravném řízení opřel o námitku místní nepříslušnosti Městského státního zastupitelství v Praze. Rovněž tak poukázal na to, že došlo i k pochybení při určení místní příslušnosti Obvodního soudu pro Prahu 10 pro rozhodování o některých úkonech přípravného řízení v rozporu s § 18 tr. ř. Z toho pak dovodil nezákonnost a tím i procesní nepoužitelnost v přípravném řízení zajištěných důkazů. Dále namítl nezákonnost postupu Policie ČR při nakládání s kryptopeněženkou, resp. kryptoměnou, z čehož dovodil i nezákonnost uložení trestu propadnutí věci, a to částky 112,53425685 BTC. Vedle toho namítl i nezákonnost trestů propadnutí věcí, což opřel o to, že nalézací soud spolehlivě nezjistil, zda mu tyto skutečně jako pachateli náleží. Dále namítl, že soud náležitě neobjasnil, jakým způsobem byly tyto věci zajištěny, a pro finanční prostředky z čeho vyplývala neodkladnost a neopakovatelnost provedené domovní prohlídky. A ještě v dalším doplnění odvolání obžalovaný zpochybnil celý proces zajištění stop a s tím související obsah. Znovu se tak vrátil ke způsobu získání notebooku zn. Lenovo v rámci provedené domovní prohlídky u něj a jak s ním bylo dále nakládáno. Přitom namítl, že zajištění dat z něj nebylo provedeno v souladu s trestním řádem, protože nebyl předtím vyzván k předložení notebooku ve smyslu § 78 tr. ř. a jeho bitová kopie byla provedena policejním orgánem bez doložení jeho proškolení v oblasti IT technologií. Pokud jde o tiskárny HP z domovních prohlídek u něj i obžalovaného syna a zkoumání tiskových obrazů štítků, vyvodil závěr, že zkoumané tisky mohly být provedeny na jakékoliv laserové tiskárně, která využívá shodný typ tiskové náplně. Namítl taky, že nebylo možno bez dalších důkazů učinit ani závěr o vlastnictví či oprávnění užívat bitcoinové peněženky, jakož i o ztotožnění osoby užívající účty v rámci různých služeb elektronických komunikací (např. osoby vystupující pod pseudonymem C. L. na tzv. virtuálních trzích nebo provádějící transakce na různých adresách bitcoinových peněženek). Vyvodil tak závěr o potřebě odmítnout z hlediska prokázaného vztahu k jeho jednání jako důkazy nástroje pro správu virtuálních měn a tiskárny. Před odvolacím soudem znovu označil trest odnětí svobody za zjevně nepřiměřený, poukázal na jeho trestní bezúhonnost, rovněž akcentoval potřebu rozdílného pohledu na předmětnou drogu ve srovnání s jinými, kdy se nejednalo o žádnou tvrdou drogu.

7. Tento odvolatel navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek v plném rozsahu podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c), d), e) tr. ř. zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Odvolání obžalovaného A. D.

8. Odvolání obžalovaného A. D. směřuje do výroků o vině i trestu. Podle něj dospěl soud k nesprávnému právnímu závěru, že se dopustil žalovaného skutku. Předně odmítl jemu vytýkané časové rozpětí páčání trestné činnosti již od roku 2013. Dále je podle něj neopodstatněnou domněnkou, že se jedná v daném případě o organizovanou skupinu s přesahem do zahraničí. Namítl nesprávnost údaje o množství sušeného konopí, nezodpovězenou otázkou zůstala i kvalita, resp. obsah účinné látky THC pro možnost tyto rostliny považovat za psychotropní látky, a právě v důsledku toho i použití nesprávné právní kvalifikace. Obžalovaný pak rozporoval svůj finanční motiv pro páčání trestné činnosti. Zopakoval, že naivně a slepě uvěřil obžalovanému V. K. st., že rostliny konopí, které mu předal, měly být využity v medicíně. O distribuci sušiny konopí jako psychotropní látky pro drobné uživatele se dozvěděl až po zahájení trestního stíhání. Pokud byl zajištěn u obžalovaného V. K. st. v rámci domovní prohlídky rostlinný materiál, nebyla prokázána žádná souvislost s jeho osobou. Uložený trest odnětí svobody považoval s ohledem na jeho dosavadní

bezúhonnost za zcela exemplární a nepřiléhavý. Rovněž trest propadnutí finanční částky 1.449.000 Kč označil za vadný, neboť doložil, že se jedná o jeho několikaleté úspory společně s manželkou. I uložený peněžitý trest měl za nepřiměřený, kdy se nalézací soud nezabýval podmínkami pro jeho uložení a jeho poměry.

9. Odvolatel navrhl, aby vrchní soud napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Odvolání obžalovaného V. K. ml.

10. Opravný prostředek obžalovaného V. K. ml. byl původně zaměřen do výroku o vině a na něj navazujícího výroku o trestech. Uvedl, že svého jednání, za které byl odsouzen soudem prvního stupně, upřímně lituje. Vyjádřil zájem učinit v rámci veřejného zasedání o podaném odvolání kvalifikované doznání prohlášením viny pro jemu vytýkané jednání, přičemž současně souhlasil s užitou právní kvalifikací ve smyslu § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku. Dále rozvedl, že jeho primárním cílem nebylo získat finanční obnos z předmětné trestné činnosti, ale opětovné sblížení se svým otcem V. K. st., obnovit s ním narušené vztahy a zavděčit se mu. Měl za to, že není nezbytně nutné s ohledem na jeho dosavadní vedení spořádaného života, aby k jeho nápravě byl ukládán trest odnětí svobody ve výměře 8 let, tedy trest spojený s přímým výkonem trestu odnětí svobody, neboť by mu s ohledem na okolnosti případu přišel jako trest právně nesprávný, ale především lidsky nespravedlivý a přísný. Vyslovil víru v přijetí prohlášení viny odvolacím soudem, čímž by byly splněny podmínky pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici zákonné trestní sazby ve smyslu § 58 odst. 2 tr. zákoníku. Doplnil, že při vědomí, že odvolací soud jeho prohlášení viny nemusí přijmout, odvolání i do výroku o vině podal toliko z procesní opatrnosti. Při vyjmenování polehčujících okolností trestní bezúhonnosti, upřímného doznání, projevené lítosti, spolupráce s orgány činnými v trestním řízení, spáchání trestného činu pod psychickým nátlakem otce či pomoci při objasňování trestné činnosti se domáhal uložení případné kombinace několika alternativních trestů jako dostatečného postihu pro splnění svého účelu. Dále pak požádal o přezkoumání i uloženého peněžitého trestu v počtu 100 denních sazeb po 2.000 Kč, tedy celkem 200.000 Kč, který s ohledem na své aktuální majetkové poměry považoval za trest velmi přísný. Ve veřejném zasedání před vrchním soudem obžalovaný na tomto odvolání setrval, avšak posléze prohlášením viny a po jejím přijetí soudem jej omezil již jen do výroku o trestu. Přitom tak znovu namítal zejména nepřiměřenou výši trestu odnětí svobody.

11. Odvolatel navrhl, aby vrchní soud napadený rozsudek zrušil, a poté ve věci sám rozhodl rozsudkem tak, že mu uloží přiměřený trest odnětí svobody nespojený s přímým výkonem.

Odvolání obžalovaného P. K.

12. Obžalovaný P. K. napadl prvostupňový rozsudek ve výrocích o vině i trestu. Toto rozhodnutí považoval ve vztahu k němu za nesprávné, nezákonné, vnitřně rozporné, nemající oporu v provedeném dokazování. Nejprve namítl, že se soud nevypořádal s jeho obhajobou, že byly porušeny základní zásady trestního řízení, neboť soud prvního stupně nevyhodnotil správně provedené důkazy a z nich vyplývající skutkový stav a současně vyvodil nesprávné právní závěry o jeho vině. Zopakoval, že si nebyl vědom toho, že by se měl podílet na páčání jakéhokoliv trestného činu. Pěstoval rostlinu konopí za účelem výroby masti pro manželku, jeho úmyslem nebylo podílet se jakkoli na trestné činnosti a už vůbec ne jako člen organizované skupiny. Pouze v jednom případě předal sušenou rostlinu spoluobžalovanému A. D. za účelem správné přípravy masti pro manželku, nikoli pro její jakoukoli další distribuci. Vyslovil nesouhlas s přístupem krajského soudu k tabulkám zajištěným u obžalovaných D. a K. pro jeho ustanovení jako dodavatele i zjištění množství předaného konopí. Připustil, že konopí sice přechovával, ale pouze pro výrobu masti a z ničeho nevyplývá, o jaké množství se jednalo. Vzhledem k tomu, že vypěstoval méně než 5 kusů rostlin, které si sám nasušil, a

měly být použity výlučně pro vlastní potřebu, nemohl se dopustit žádného trestného činu. Dovolával se principu presumpce nevinny a pravidla *in dubio pro reo* s tím, že ani vysoký stupeň podezření sám o sobě není s to vytvořit zákonný podklad pro odsuzující rozsudek.

13. Odvolatel navrhl, aby vrchní soud napadený rozsudek zrušil a rozhodl tak, že se zproštuje obžaloby.

Odvolání obžalovaného J. K.

14. Opravný prostředek obžalovaného J. K. je zaměřen do výroků o vině i trestu. Zopakoval, že se od počátku doznával k pěstování marihuany pro své lékařské účely a přebytky předával po dobu 2–3 let spoluobžalovanému A. D., který mu sdělil, že použije marihuanu pro lékařské účely. Tvrdil, že jeho vina nebyla prokázána co do množství, spáchání činu ve vytýkaném období, ve velkém rozsahu a jako člen organizované skupiny. Měl za to, že jej nemůže usvědčit to, že měli K. s D. vypracovat nějaké tabulky. Jeho činnost nelze posuzovat dnešní optikou rozsáhlého spisového materiálu, nýbrž pohledem člověka, jemuž bylo účelově vše zamlčeno, a byl uveden v omyl, že konopí je pro dobrou věc. Bral to tak, že mu odměnou za sazenice budou masti a část úrody pak sklídí spolu s D., který si z toho též „něco“ odnese. Dovolával se toho, že v řízení nebyla naplněna zásada *in dubio pro reo*, což se vztahuje zejména na množství vypěstované marihuany a dobu jejího pěstování. Namítl absenci subjektivní stránky u něj pro spáchání jemu vytýkaného jednání, a dále pak i procesní vady spočívající v tom, že státní zástupce jej nezmínil v závěrečné řeči, a že na změnu právní kvalifikace byl upozorněn až po závěrečných řečech. Soud podle něj při ukládání trestu dostatečně nezohlednil ani jeho bezúhonnost, natož věk.

15. Odvolatel navrhl, aby vrchní soud napadený rozsudek zrušil a obžaloby jej zprostil, eventuálně při shledání jeho viny, aby mu byl uložen trest s podmíněným odkladem, který by byl možný i v jeho maximální možné výměře, protože věří, se již žádného trestného činu ani přestupku nedopustí.

Odvolání obžalovaného F. K.

16. Odvolání tohoto obžalovaného brojí proti výroku o vině i trestu. Obžalovaný namítl, že skutkové závěry soudu jsou v extrémním rozporu s provedenými důkazy a formální logikou, a že uložený trest je nepřiměřeně přísný. Vytkl krajskému soudu, že skutková zjištění, potažmo výrok o vině, opírá především o dva důkazy, kterými jsou jakési tabulky a prohlášení viny obžalovaného M. S. Pokud jde o „tabulky“, z nich soud doslova opisuje jako absolutně správné a vše vypovídající veškeré časové, personální, kvalitativní i kvantitativní údaje (s výjimkou „odměny“). Poukázal na to, že v době seznámení se se spisem bylo do něj založeno několik tabulek, přičemž bylo možno mezi nimi i v nich samotných konstatovat určité disproporce. Byly zajištěny jak na externím disku u obžalovaného D., tak u obžalovaného K. st., přitom nebylo zjišťováno, kdo, kdy a za jakým účelem či z jakého důvodu, z jakých podkladů nebo od koho získaných údajů a pro koho je vypracoval. Namítl, že k výpovědi (prohlášení viny) již odsouzeného M. S. nalézací soud přistoupil zcela nekriticky a v rozporu s logikou, když podle soudu neměl tento spoluobžalovaný důvod vypovídat v rozporu se skutečností. Přitom dodal, že M. S. si byl vědom hrozby přísného nepodmíněného trestu odnětí svobody, oproti jiným obžalovaným byl navíc ve výrazné nevýhodě pro trestněprávní i přestupkové zkušenosti z minulosti. M. S. měl tedy tu nejpádnejší motivaci vypovídat podle představ obžaloby. Dále poukázal na to, že nalézací soud dostatečným způsobem nezjistil a ani nezduvodnil svá tvrzení, kdy a kdo měl produkt vážit, vakuovat a v některých případech opatřit sáček jménem. Rovněž namítl, že on sám neměl možnost dovodit existenci různých druhů konopí a nelegálnost některých z nich. Jediný jeho motiv byl zdravotní. Za zcela matoucí označil tvrzení soudu, že musel vědět o předávání zbytků produktu obžalovaným D. další osobě, který hovořil o „farmacii“, čemuž neměl důvod nevěřit. Sám neměl vědomost o dalších aktivitách obžalovaného D., nepoužíval konspirativní způsob komunikace, neměl žádnou informaci ani indicii, že by měl být členem organizované skupiny. S ohledem na

chybná skutková zjištění a závěry došlo k nesprávné právní kvalifikaci pro neprokázání množství a postavení člena organizované skupiny ve smyslu § 283 tr. zákoníku. Opakovaně poukázal na svůj věk, dosavadní bezúhonnost a na svou snahu zmenšit své zdravotní potíže a jeho tchýně. Je přesvědčen, že soud mohl i u jeho osoby uložit trest pod dolní hranici zákonné trestní sazby. Před odvolacím soudem dále namítl, že státní zástupce v závěrečné řeči před krajským soudem o něm vůbec nehovořil.

17. Odvolatel navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí, případně aby odvolací soud po zrušení napadeného rozsudku upravil popis skutku v souladu s jeho doznáním, k tomu upravil právní kvalifikaci a uložil mu trest nespojený s jeho přímým výkonem, popřípadě i bez takové změny, aby mu s ohledem na jeho věk, danou situaci a osobní poměry uložil trest nespojený s jeho přímým výkonem.

Odvolání Š. K. – matky obžalovaného V. K. ml.

18. Opravný prostředek matky obžalovaného V. K. ml. je zaměřen do výroků o vině i trestu syna. Dožadovala se přezkoumání, zda lze na základě provedeného dokazování dospět k závěru, že její syn spáchal předmětný trestný čin vytykaným způsobem a rozsahem, zda zjištěným skutečností odpovídají právní závěry soudu prvního stupně, a zda krajský soud postupoval při ukládání trestu v souladu se zákonem. Sama považovala s ohledem na okolnosti případu a osobu obžalovaného syna osmiletý trest odnětí svobody za krutý trest, stejně tak peněžitý trest 200.000 Kč za trest velmi vysoký.

19. Odvolatelka navrhla vrchnímu soudu napadený rozsudek zrušit a uložit obžalovanému synovi mírnější trest či tresty.

Vyjádření obžalovaného M. V. k odvolání státního zástupce

20. Obžalovaný M. V. prostřednictvím svého obhájce doplnil, že označil většinu skutečností tvrzených v obžalobě za nespornou a prohlášení o vině neučinil z důvodů nesprávně určeného množství marihuany, které měl pro spoluobžalovaného D. vypěstovat, neboť do něj bylo zahrnuto i staré konopí vypěstované již dříve. Souhlasil s pohledem státního zástupce v pohledu na právní kvalifikaci vytykaného jednání ve směru nutnosti připočtení množství konopí, které si někteří obžalovaní ponechali pro svou potřebu k tomu konopí odevzdanému obžalovanému D., avšak u něj bez toho dříve vypěstovaného v roce 2012 (stopy 5, 6, 10 z jeho domovní prohlídky). Pro toto konopí, z něhož byla jen část toxikomansky využitelná, se nejednalo o pokračování v trestné činnosti, ale o samostatný trestný čin. Odečtení větviček, stonků a stvolů od množství konopí uváděného státním zástupcem by mělo vést k tomu, že ta vytykaná kvalifikace podle § 283 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku není přílehavá, ale správná by měla být toliko podle odst. 2.

Vyjádření obžalované M. P. k odvolání státního zástupce

21. Obžalovaná M. P. prostřednictvím svého obhájce souhlasila s pohledem prvostupňového soudu na jí vytykané jednání, jeho rozdělení a vyřešení právní kvalifikace na část podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) a část podle § 284 tr. zákoníku. Podrobně se pak dovolávala nepřiléhavosti sjednocení kvalifikace do § 283 odst. 3 tr. zákoníku. A pro případ, že by odvolací soud obžalobě přisvědčil, apeloval na bedlivé zvažování jejich osobních okolností a učinění mimořádného snížení spodní hranice trestní sazby.

Vyjádření zmocněnce zúčastněných osob k odvolání státního zástupce

22. Za zúčastněné osoby B. K., Š. K. a manžele S. zmocněnec odkázal na podrobné vysvětlení a prokázání nabytí jimi virtuální měny bitcoin ve výši 12,84988472 BTC z jejich písemných podání s

tím, že identická argumentace byla vznesena i v odvolání obžalovaného V. K. st.

III.

Přezkumná činnost odvolacího soudu

23. Vrchní soud v Olomouci jako soud odvolací nejprve vyhodnotil, že opravné prostředky byly podány osobami k tomu oprávněnými [§ 246 odst. 1 písm. a), b) tr. ř., § 247 odst. 2 tr. ř.], a to v zákonem uvedené lhůtě (§ 248 odst. 1 tr. ř.). Podaná odvolání splňují náležitosti obsahu odvolání ve smyslu § 249 odst. 1, odst. 2 tr. ř.

24. Na podkladě podaných opravných prostředků vrchní soud podle § 254 tr. ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost napadených výroků rozsudku, a to z hledisek vytýkaných vad, i správnost postupu řízení, které vydání napadeného rozsudku předcházelo, a poté dospěl k následujícím závěrům.

25. V řízení, které předcházelo napadenému rozsudku, nebyly zjištěny žádné podstatné vady, kterými by byla porušena ustanovení, jimiž se má zabezpečit řádné objasnění věci nebo právo obhajoby. Trestní stíhání obžalovaných bylo zahájeno pro skutky, pro které byla podána obžaloba státním zástupcem a Krajský soud v Brně rozhodl jen o skutečích, které byly v žalobním návrhu uvedeny (§ 220 odst. 1 tr. ř.). Důkazy, které byly v tomto řízení orgány činnými v přípravném řízení a následně soudem prvního stupně provedeny, byly realizovány zákonným způsobem a jednalo se tak o procesně relevantní důkazy. Obžalovaní byli od počátku jejich trestních stíhání zastoupeni obhájcem a měli možnost se rovněž k věci vyjádřit po zahájení jejich trestního stíhání jak ve stadiu přípravného řízení, tak v řízení před soudem prvního stupně, přičemž tohoto oprávnění využili v souladu s ustanovením § 33 odst. 1 tr. ř. V hlavním líčení u krajského soudu byly respektovány zásady ústnosti a bezprostřednosti při provádění důkazů, přičemž obžalovaní měli možnost se k nim vyjádřit.

26. – 29. V těchto bodech Vrchní soud v Olomouci konkretizoval svůj závěr, že v řízení, jež předcházelo vynesení napadeného rozsudku, nebyly zjištěny podstatné vady.

30. Vlastní napadený rozsudek tak, jak byl písemně vyhotoven a doručen procesním stranám, splňuje kritéria obsažená v § 120 a § 122 odst. 2 tr. ř. z hlediska struktury rozsudku a v ustanovení § 125 tr. ř. stran jeho odůvodnění. Z přezkoumávaného rozsudku lze jednoznačně zjistit, které skutečnosti byly nalézacím soudem vzaty za prokázané, o které důkazy opřel svá zjištění a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů. Z jeho odůvodnění je rovněž patrné, jak přistupoval k obhajobě obžalovaných, jakož i jakými právními úvahami se řídil, když posuzoval prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení zákona v otázce viny i ukládaných trestů podle odsuzujícího výroku rozsudku. K uvedenému je třeba konstatovat, že zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí), je prvořadým úkolem nalézacího soudu. Plyne to ostatně i z omezení, která zákon stanoví pro odlišně vyznívající rozhodnutí soudu druhého stupně. Ten je podle § 259 odst. 3 tr. ř. oprávněn odchýlit se od skutkového zjištění soudu prvního stupně jen tehdy, jestliže v odvolacím řízení provedl znovu některé pro skutkové zjištění podstatné důkazy provedené již v hlavním líčení, nebo provedl důkazy, které nebyly provedeny v hlavním líčení.

31. V předmětné věci nebylo nutno podle odvolacího soudu pro samotnou verifikaci skutkových zjištění znovu provést žádné důkazy provedené nalézacím soudem v hlavním líčení. Pokud krajský soud některým důkazním návrhům obžalovaných nevyhověl, přiléhavě v odůvodnění rozsudku tento svůj postup dostatečně vysvětlil. S těmito závěry soudu prvního stupně se odvolací soud plně ztotožnil a pro stručnost na ně v podrobnostech odkazuje. Po prohlášení viny obžalovaného V. K. ml. a přijetí jí odvolacím soudem bylo v odvolacím řízení doplněno dokazování ještě rozšiřujícím výsledkem tohoto obžalovaného, předložením stranám aktualizovaných opisů rejstříků trestů

obžalovaných, listin přiložených obžalovaným V. K. st. k odvolání, listin předložených zúčastněnými osobami, jakož i lékařských zpráv k obžalovanému J. K.

32. Návrhy obžalovaných P. K. a M. V. na doplnění dokazování „tabulkami“ a protokolem o domovní prohlídce u posledně jmenovaného obžalovaného a související částí odborného vyjádření byly odvolacím soudem jako nadbytečné zamítnuty. Z protokolu o hlavním líčení před nalézacím soudem totiž vyplývá, že tyto důkazy již byly řádně provedeny, krajský soud se s jejich obsahem správně vypořádal a nebylo je tedy třeba opakovat. Pro úplnost je třeba dodat, že odvolací soud se zabýval rovněž otázkou, zda v tomto řízení nenastala situace tzv. opomenutých důkazů, v níž by mohlo být spatřováno porušení základního práva obžalovaných na spravedlivý proces. V projednávané věci lze uzavřít, že po doplnění dokazování odvolacím soudem žádné důkazy opomenuty nebyly. Tím považoval vrchní soud okruh provedených důkazů již za ucelený, na základě něhož mohlo být pak i odvolacím soudem nově meritorně rozhodnuto.

33. Obecně lze uvést, že do hodnotící činnosti soudu prvního stupně může odvolací soud zasahovat jen v těch případech, kdy toto hodnocení nesplňuje požadavky § 2 odst. 6 tr. ř. Podle něj soud hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Nadřízený soud proto může vytknout nalézacímu soudu např. nelogičnost jeho hodnocení, nepřihlédnutí k okolnostem významným pro rozhodnutí, opomenutí nějakého důkazu či zkreslení jeho obsahu, nemůže však zavazovat soud prvního stupně, jak má ten či onen důkaz hodnotit. Z pohledu požadavku na jiné hodnocení důkazů odvolacím soudem je nutno uvést to, že odvolací soud nemůže podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. ř. napadený rozsudek zrušit jenom proto, že sám na základě svého přesvědčení hodnotí tytéž důkazy s jiným v úvahu přicházejícím výsledkem, jestliže soud prvního stupně postupoval při hodnocení důkazů důsledně podle § 2 odst. 6 tr. ř., neboť v takovém případě nelze napadenému rozsudku vytknout žádnou vadu ve smyslu uvedeného ustanovení.

34. Pokud jde o důkazní situaci ve věci, odvolací soud přezkoumal, že se soud prvního stupně dostatečným způsobem věnoval v odůvodnění napadeného rozsudku podrobnému výčtu a obsahu důkazů. Na to navázal jejich rozbořením, hodnocením jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech. Následně pak krajský soud shrnul skutkové závěry v konfrontaci s postojem jednotlivých obžalovaných k jim vytýkanému jednání. Pro odvolací soud je tak z předloženého spisového materiálu a napadeného rozsudku zřejmé, že skutková zjištění soudu prvního stupně jsou podložena vedle částečného doznání obžalovaného V. K. st. (o určení marihuany nalezené u něj k dalšímu prodeji), i částečným doznáním obžalovaného A. D. (o předání rostlin konopí k pěstování obžalovaným P. K., J. K., F. K., M. V. a přes obžalovaného P. K. i obžalované M. P., a dále o odebrání od nich a již odsouzeného M. S. přebytků jejich produkce), přiznáním obžalovaných P. K., J. K., F. K. a M. P. (o poskytnutí části jimi vypěstovaného a usušeného konopí z rostlin dodaných obžalovaným A. D. tomuto obžalovanému), označením před nalézacím soudem podstatné části vytýkaného jednání obžalovaný M. V. za nesporné, prohlášením viny již odsouzeného M. S., dále pak výsledky domovních prohlídek u obžalovaných, skrytým sledováním, odbornými vyjádřeními z chemie, biologie, genetiky, analýzy dat a zkoumání nosičů dat, protokoly o vydání věcí, výsledky právní pomoci z Rakouska i Lucemburska. K tomu pak přistoupilo prohlášení viny obžalovaného V. K. ml. a její přijetí před odvolacím soudem.

35. Odvolací soud shledal, že soud prvního stupně z provedených důkazů vyvodil logické a přesvědčivé závěry o té samotné podstatě obžalovaným vytýkaného jednání drogového charakteru. Ta spočívá v tom, že obžalovaný V. K. st. shromažďoval toxikomansky využitelné sušené konopí a obchodoval s ním na darknetových trzích, kdy vlastními silami či delegováním této činnosti za odměnu na obžalovaného syna V. K. ml. připravoval a odesílal zájemcům konkrétní objednané balíčky s drogou. Obžalovaný A. D. obžalovanému V. K. st. marihuanu obstarával tak, že pro toto organizoval pěstování toxikomansky využitelného konopí nejméně obžalovanými P. K., J. K., F. K., M.

P., M. V. a již odsouzeným M. S., kterým dodával sazenice konopí. S těmito nelegálními pěstiteli, kteří si část této produkce případně ponechali pro sebe, se částečně podílel na sklizení, zpracování, sušení konopí a i na jeho vakuovém balení za účelem následné distribuce.

V následujících pasážích, a to až do bodu 41. odvolací soud vyložil konkrétní důvody, pro něž učinil závěr o správnosti skutkových zjištění soudu prvního stupně.

42. Odvolací soud uzavírá, že z provedených důkazů soud prvního stupně vyvodil logická a přesvědčivá zjištění, která v dostačujícím rozsahu rozvedl v odůvodnění napadeného rozsudku. Krajský soud se rovněž v rozsahu skutkových zjištění řádně vypořádal s obhajobou obžalovaných. Pokud se pak jedná o závěr nalézacího soudu přímo o skutkovém ději vytýkaného jednání, nemá proti tomu odvolací soud výhrad u obžalovaných V. K. st., A. D. a V. K. ml. Proč tomuto skutkovému stavu soud prvního stupně přiřadil danou právní kvalifikaci, také v odůvodnění napadeného rozsudku přiléhavě a podrobně rozvedl.

43. Není možné přisvědčit ani námitce nesprávného právního posouzení obžalovaných V. K. st. a A. D. Nalézacím soudem rozvedená skutková zjištění totiž vedou k závěru, že obžalovaný V. K. st. neoprávněně nabízel a prodával prostřednictvím darknetu a za tímto účelem také pro své odběratele přechovával omamnou a psychotropní látku marihuanu. Takto činil jako člen organizované skupiny, v níž se obžalovaný V. K. st. soustředil na vlastní zobchodování drogy, jejíž dodávky mu zajišťoval především obžalovaný A. D. prostřednictvím jím koordinovaných pěstitelů vysoce potentního konopí a obžalovaný V. K. ml. mu pak pomáhal s přípravou objednaných zásilek a jejich předáním k poštovní přepravě. Právě v důsledku takové plánovitosti a koordinovanosti se zvyšovala pravděpodobnost úspěšnosti páčání inkriminovaného jednání. Závěr o tom, že obžalovaný V. K. st. spáchal takový čin ve velkém rozsahu a v úmyslu získat pro sebe prospěch velkého rozsahu, je podložen zjištěním, že za období téměř šesti let prodal nejméně 126 kg marihuany za nejméně 17 miliónů Kč. Z výše uvedeného způsobu páčání vytýkaného jednání, kdy obžalovaný V. K. st. byl fakticky nejvýše postaveným členem uvedené skupiny, je přitom zřejmé, že jednal v přímém úmyslu. Krajský soud rovněž nepochybil, pokud i u obžalovaného A. D. vyhodnotil, že také on neoprávněně vyrobil, jinému opatřil a pro jiného přechovával omamnou a psychotropní látku, když obžalovaným pěstitelům dodával sazenice vysoce potentního konopí, po jejich vypěstování jim případně pomáhal se sklizením a balením, aby celkem 99,5 kg vyrobené drogy od nich převzal při dobrém přehledu o její ceně pro dodání spoluobžalovanému V. K. st. k další distribuci. Takto plnil po dobu několika let v rámci vytvořené organizované skupiny své specializované místo mezičlánek a spojky mezi obžalovanými pěstiteli a skutečným obchodníkem obžalovaným V. K. st., přinejmenším jemuž přispěl k zajištění velkého prospěchu. Nalézací soud tak správně posoudil obžalovaným V. K. st. a A. D. vytýkané jednání jako zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c), odst. 4 písm. b) tr. zákoníku. A přestože se obžalovaný V. K. ml. do inkriminovaného jednání zapojil v přímém úmyslu na popud svého otce později, dobře věděl, že je je článkem v rozjetém obchodu s marihuanou, která je obžalovanému V. K. st. pravidelně zajišťována jinými. Takto je mu přičítáno nakládání s touto drogou v množství přesahujícím 17 kg. Po prohlášení viny před odvolacím soudem tak není prostoru k jakýchkoli pochybám o naplnění obžalovaným V. K. ml. po všech stránkách skutkové podstaty zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku. Odvolací soud souzní i se závěry nalézacího soudu o skutkovém ději vytýkaného jednání a jeho právní kvalifikace u obžalovaného F. K. U něj skutková zjištění vedou k závěru, že z dodaných sazenic obžalovaným A. D. neoprávněně vyrobil sušinu toxikomansky upotřebitelného konopí, z něhož více než 22,5 kg předal právě spoluobžalovanému D. k další distribuci. Tohoto jednání se dopouštěl po dobu několika let a v rámci vytvořené organizované skupiny zaujal své stálé místo pěstitele drogy. Krajský soud tak správně posoudil obžalovaným F. K. vytýkané jednání jako zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s

omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku. V dalších podrobnostech je již možno odkázat na písemné odůvodnění napadeného rozsudku.

44. Jiná situace vzešla z přezkoumání závěru soudu prvního stupně přímo o skutkovém ději vytýkaného jednání a jeho právního posouzení u obžalovaných P. K., J. K., M. P. a M. V. Zde odvolací soud přisvědčil uplatněné námitce státního zástupce v odvolání, že krajský soud nepostupoval správně. Oproti obžalobě, která reflektovala veškerou „výrobu“ drogy marihuany těmito obžalovanými pěstiteli jako jeden celek, nalézací soud rozdělil vytýkané jednání samostatně na tu část, kterou předali marihuanu spoluobžalovanému A. D. (popsáno ve výroku rozsudku jako II./1.1., 2.1., 4.1. a 5.1.) a na tu, kterou drželi pro svou potřebu (popsáno ve výroku rozsudku jako II./1.2., 2.2., 4.2. a 5.2.). Soud prvního stupně právně kvalifikoval tato jednání jako vícečinný souběh u obžalovaných P. K. a J. K. zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku a zločinu přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 1, odst. 4 tr. zákoníku. U obžalovaných M. P. a M. V. došlo při takovém rozdělení pro první část ke zmírnění obžalobou shledávaného spáchání vytýkaného jednání z velkého na značný rozsah, a tím k právní kvalifikaci znovu vícečinného souběhu zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) tr. zákoníku a zločinu přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 1, odst. 4 tr. zákoníku. Přitom se nalézací soud dopustil navíc nelogičnosti v tom směru, že nepostupoval u všech obžalovaných pěstitelů stejně. Je totiž zřejmé, že u již odsouzeného M. S. krajský soud akceptoval jeho prohlášení viny jak ohledně charakteru a rozsahu jemu vytýkaného jednání, tak i ohledně právní kvalifikace podle obžaloby. Od vytýkaného jednání právě výše uvedenými obžalovanými se přitom jednání již odsouzeného M. S. svou podstatou nelišilo a i s tou sušinou toxikomansky využitelného konopí, které si ponechal pro sebe, bylo posouzeno toliko jako jedno jednání podle jedné právní kvalifikace zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku.

45. Odvolací soud vyhodnotil, že při takto zvoleném postupu se soud prvního stupně nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, a že napadeným rozsudkem bylo porušeno ustanovení trestního zákona tím, že soud prvního stupně nesprávně vyložil a aplikoval trestní právo hmotné. Ať už totiž obžalovaní P. K., J. K., M. P. a M. V. marihuanu předali spoluobžalovanému A. D. či si její část ponechali pro své využití, nelze přehlédnout, že ji získali po sklizení jimi vypěstovaného toxikomansky využitelného konopí jeho usušením a zpracováním ke spotřebě. V určitém období tedy vyrobili omamnou a psychotropní látku a následně si část ponechali pro vlastní potřebu a část použili pro jiného. A výroba takové drogy i pro vlastní potřebu je trestná. Toto jednání nelze rozdělit na samostatné skutky a je namístě jej posoudit jako jediný skutek naplňující skutkovou podstatu jediného trestného činu, v tomto případě nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku (srov. TR NS 58/2009-T). Za to, že si takto zpracované konopí obžalovaní ponechali, nemohou být postiženi ve smyslu § 284 tr. zákoníku, neboť souběh těchto trestných činů je v daném případě vyloučen.

46. Lze pak uzavřít, že i obžalovaní P. K., J. K., M. P. a M. V. z dodaných sazenic obžalovaným A. D. (a obžalovaný M. V. i z vlastních semen) po jejich vypěstování neoprávněně vyrobili sušinu toxikomansky upotřebitelného konopí. Přitom obžalovanému P. K. je na místě přičítat výrobu této drogy v celkovém množství 25,94 kg, obžalovanému J. K. 20,01 kg, obžalované M. P. 10,31 kg a obžalovanému M. V. 10,24 kg. Také vzhledem k tomu, že takto činili po delší dobu, je nepochybně namístě u všech hovořit o velkém rozsahu. Tohoto jednání se přitom dopouštěli v rámci vytvořené organizované skupiny, ve které zaujali vedle spoluobžalovaného F. K. i oni své stálé místo pěstitelů a

výrobci drogy. V dalších podrobnostech je i tady možno pro tu podstatu posuzovaného jednání dále znovu odkázat na písemné odůvodnění napadeného rozsudku. Pro úplnost lze doplnit, že namítl-li obžalovaný M. V. ve svém vyjádření k odvolání státního zástupce, že by nemělo být připočteno k jím vyrobené marihuaně z obžalovaným A. D. dodaných sazenic i množství sušeného konopí, které vypěstoval v roce 2012, tomu odvolací soud nepřisvědčil. Protože na tuto svou samostatnou drogovou činnost plynule navázal tou další páchanou obdobným způsobem znovu se záměrem „výroby“ marihuany ve spolupráci s obžalovaným A. D., přičemž naplňovala skutkovou podstatu stejného trestného činu, je třeba ji vyhodnotit jako pokračování v trestné činnosti. A u té sušiny konopí, kterou si ponechal pro svou potřebu, bylo počítáno jen s tou toxikomansky využitelnou částí právě už po odečtení stonků, jak vyplývá i z odborného vyjádření z oboru chemie (sv. 6, č. 1. 1808-1809).

47. Pro výše zjištěné pochybení nalézacího soudu bylo tedy namístě k odvolání státního zástupce zrušit napadený rozsudek ohledně obžalovaných P. K., J. K., M. P. a M. V. v celém rozsahu.

48. Pokud jde o výrok o vině obžalovaných V. K. st., A. D., V. K. ml. a F. K., jakož i o trestech u obžalovaných V. K. st. (vyjma trestu propadnutí věci - částky 112,53425685 BTC) a A. D., zde odvolací soud neshledal žádného pochybení, které by mělo vést k jeho zrušení.

49. Ve světle prohlášení viny obžalovaného V. K. ml. v odvolacím řízení a při zohlednění osobních poměrů obžalovaného F. K. vyhodnotil odvolací soud těmito obžalovaným uložené tresty napadeným rozsudkem za nepřiměřeně přísné. Proto je k odvolání obou těchto obžalovaných a matky obžalovaného V. K. ml. Š. K. zrušil.

50. Jak již bylo výše rozvedeno, nedostatek v dokazování ohledně zjištění vlastnictví v tomto trestním řízení zajištěných bitcoinů a bitcoinové peněženky při domovní prohlídce v bydlíšti užívaném taktéž obžalovaným V. K. ml. odstranil odvolací soud v rámci veřejného zasedání k projednání podaných odvolání. Takto bylo z listin předložených obžalovaným V. K. st. a zmocněncem zúčastněných osob osvětleno, že z celého rozsahu všech v této věci zajištěných bitcoinů jeho část ve výši 12,84988472 BTC není vlastnictvím žádného z obžalovaných, ale patří v přesně uvedených částkách zúčastněným osobám B. K. ve výši 5,13048 BTC a 0,27424579 BTC, Š. K. ve výši 4,33643274 BTC, 1,38419481 BTC, 0,522 BTC a manželům P. a R. S. ve výši 1,22725 BTC. V tomto směru odvolací soud přisvědčil uplatněné námitce obžalovaného V. K. st. o tom, že právě i těchto 12,84988472 BTC bylo zahrnuto nesprávně do jemu uloženého trestu propadnutí věci - částky 112,53425685 BTC, a proto k jeho odvolání i tento trest zrušil.

51. A protože nové rozhodnutí bylo možno učinit na podkladě skutkového stavu, který byl v napadeném rozsudku správně zjištěn a na základě důkazů provedených před odvolacím soudem doplněn, odvolací soud rozhodl sám rozsudkem ve věci. Přitom postupoval tak, že obžalovaným P. K., J. K. a M. P. vytýkané jednání „sjednotil“ do jednoho skutku, u obžalovaného M. V. s rozlišením pokračování, a z těchto je nově uznal vinnými při právní kvalifikaci tohoto jednání jako zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku.

52. - 54. V těchto bodech Vrchní soud v Olomouci podrobně odůvodnil výroky o trestech, jež uložil obžalovaným P. K., J. K., M. P., M. V., V. K. ml., F. K. a V. K. st.

55. V tomto bodě odvolací soud odůvodnil výrok, jímž jako nedůvodné zamítl podle § 256 tr. ř. odvolání obžalovaného A. D.